

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 12. júla 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Firenze — Taliansko) — trestné konanie proti Maurizio Giovanardi a i.

(Vec C-79/11) ⁽¹⁾

(Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach — Rámcové rozhodnutie 2001/220/SVV — Postavenie obetí v trestnom konaní — Smernica 2004/80/ES — Odškodňovanie obetí trestných činov — Zodpovednosť právnickej osoby — Odškodnenie v trestnom konaní)

(2012/C 287/15)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale di Firenze

Účastníci trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Maurizio Giovanardi, Andrea Lastini, Filippo Ricci, Vito Piglionica, Massimiliano Pempori, Gezim Lakja, Elettrifer Srl, Rete Ferroviaria Italiana SpA

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Tribunale Ordinario di Firenze — Výklad článkov 2, 3 a 8 rámcového rozhodnutia Rady 2001/220/SVV z 15. marca 2001 o postavení obetí v trestnom konaní (Ú. v. ES L 82, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 72) — Výklad článku 9 smernice Rady 2004/80/ES z 29. apríla 2004 o odškodňovaní obetí trestných činov (Ú. v. EÚ L 261, s. 15; Mim. vyd. 19/007, s. 65) — Trestná zodpovednosť právnických osôb — Právo obete trestného činu na odškodnenie právnickou osobou nepriamo zodpovednou za škody v rámci trestného konania

Výrok rozsudku

Článok 9 ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady 2001/220/SVV z 15. marca 2001 o postavení obetí v trestnom konaní sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby v rámci systému zodpovednosti právnických osôb, akým je systém, o ktorý ide vo veci samej, obeť trestného činu nemohla požadovať v rámci trestného konania od právnickej osoby, ktorá sa dopustila správneho priestupku, náhradu škody spôsobenej priamo uvedeným trestným činom.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 120, 16.4.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 3. júla 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof — Nemecko) — UsedSoft GmbH/Oracle International Corp.

(Vec C-128/11) ⁽¹⁾

(Právna ochrana počítačových programov — Obchodovanie s licenciami vzťahujúcimi sa na použité počítačové programy, ktoré boli stiahnuté z internetu — Smernica 2009/24/ES — Článok 4 ods. 2 a článok 5 ods. 1 — Vyčerpanie práva na rozširovanie — Pojem „oprávnený nadobúdateľ“)

(2012/C 287/16)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: UsedSoft GmbH

Žalovaná: Oracle International Corp.

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Bundesgerichtshof – Výklad článku 4 ods. 2 prvej časti vety a článku 5 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/24/ES z 23. apríla 2009 o právnej ochrane počítačových programov (Ú. v. EÚ L 111, s. 16) – Stiahnutie rozmnoženiny počítačového programu z internetu na nosič dát na základe softvérovej licencie so súhlasom majiteľa práv – Možnosť považovať túto transakciu za transakciu, ktorou sa vyčerpá právo majiteľa práv na verejné rozširovanie, pokiaľ ide o stiahnuté rozmnoženiny – Obchodovanie s „použitými“ licenciami programov stiahnutých prvým nadobúdateľom – Pojem „oprávnený nadobúdateľ“

Výrok rozsudku

1. Článok 4 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/24/ES z 23. apríla 2009 o právnej ochrane počítačových programov sa má vykladať v tom zmysle, že právo na verejné rozširovanie rozmnoženiny počítačového programu sa vyčerpá, ak majiteľ autorského práva povolil bezodplatné stiahnutie rozmnoženiny počítačového programu z internetu na nosič dát a tiež priznal výmenou za úhradu kúpnej ceny, ktorej cieľom je získať pre tohto majiteľa odmenu zodpovedajúcu hospodárskej hodnote rozmnoženiny diela v jeho vlastníctve, právo na používanie uvedenej rozmnoženiny na neobmedzený čas.
2. Článok 4 ods. 2 a článok 5 ods. 1 smernice 2009/24 sa majú vykladať v tom zmysle, že v prípade ďalšieho predaja licencie na používanie zahŕňajúceho aj predaj rozmnoženiny počítačového programu stiahnutej z internetovej stránky majiteľa autorského práva, ak majiteľ autorského práva túto licenciu pôvodne udelil prvému nadobúdateľovi výmenou za úhradu kúpnej ceny, ktorej

cieľom je získať pre majiteľa autorského práva odmenu zodpovedajúcu hospodárskej hodnote rozmnoženiny jeho diela, na neobmedzený čas, môže sa druhý, ako aj každý ďalší nadobúdateľ tejto licencie odvolávať na vyčerpanie práva na verejné rozširovanie uvedené v článku 4 ods. 2 danej smernice, čiže ich možno považovať za oprávnených nadobúdateľov počítačového programu v zmysle článku 5 ods. 1 danej smernice, ktorí majú podľa tohto odseku právo na vyhotovenie rozmnoženiny.

(¹) Ú. v. EÚ C 194, 2.7.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 12. júla 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof — Rakúsko) — Compass-Datenbank GmbH/Rakúska republika

(Vec C-138/11) (¹)

(Hospodárska súťaž — Článok 102 ZFEÚ — Pojem „podnik“ — Údaje z obchodného registra uložené v databáze — Zhromažďovanie a poskytovanie týchto údajov za poplatok — Dôsledok nepovolenia opakovaného použitia uvedených údajov zo strany orgánov verejnej moci — Právo „sui generis“ stanovené v článku 7 smernice 96/9/ES)

(2012/C 287/17)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Compass-Datenbank GmbH

Žalovaná: Rakúska republika

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Oberster Gerichtshof — Výklad článku 102 ZFEÚ — Vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje za nahliadnutie do obchodného registra (Firmenbuch) poplatok a zakazuje akékoľvek obchodné využitie tohto registra — Pojem hospodárska činnosť — Zneužitie dominantného postavenia — Rozsah doktríny o základných zariadeniach (essential facilities doctrine)

Výrok rozsudku

Činnosť orgánu verejnej moci spočívajúca jednak v ukladaní údajov, ktoré sú podniky povinné oznamovať na základe zákonnej povinnosti, do databázy, a jednak v umožnení záujemcom nahliadnuť do nej a/alebo vyhotovovať z nej výpisy, nie je hospodárskou činnosťou, a preto tento orgán verejnej moci nemožno v rámci tejto činnosti považovať za podnik v zmysle článku 102 ZFEÚ. Skutočnosť, že nahliadnutie a/alebo vyhotovenie výpisov sa uskutočňuje za poplatok, ktorý je

stanovený zákonom a neurčuje ho, či už priamo, alebo nepriamo, predmetný subjekt, nemôže viesť k zmene právneho posúdenia uvedenej činnosti. Navyše taký orgán verejnej moci nevykonáva hospodársku činnosť ani v prípade, že zakáže akékoľvek iné použitie takto zhromaždených a uverejnených údajov s odvolaním sa na ochranu sui generis, ktorá sa mu ako autorovi predmetnej databázy priznáva na základe článku 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady 96/9/ES z 11. marca 1996 o právnej ochrane databáz, alebo na akékoľvek iné právo duševného vlastníctva, a nemožno ho teda v rámci tejto činnosti považovať za podnik v zmysle článku 102 ZFEÚ.

(¹) Ú. v. EÚ C 186, 25.6.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 5. júla 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Södertörns tingsrätt — Švédsko) — Torsten Hörnfeldt/Posten Meddelande AB

(Vec C-141/11) (¹)

(Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani — Zákaz diskriminácií na základe veku — Vnútroštátna právna úprava priznávajúca bezpodmienečné právo pracovať až do veku 67 rokov a umožňujúca automatický zánik pracovnej zmluvy ku koncu mesiaca, v ktorom pracovník dovŕšil tento vek — Nezohľadnenie výšky starobného dôchodku)

(2012/C 287/18)

Jazyk konania: švédčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Södertörns tingsrätt

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Torsten Hörnfeldt

Žalovaná: Posten Meddelande AB

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Södertörns tingsrätt — Výklad všeobecnej zásady zákazu diskriminácie na základe veku a článku 6 smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Ú. v. ES L 303, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 79) — Vnútroštátna právna úprava a kolektívna zmluva priznávajúce zamestnancovi nijako nepodmienené právo pracovať až do dosiahnutia veku 67 a stanovujúce, že pracovný pomer zamestnanca sa automaticky a bez rozviazania pracovného pomeru skončí na konci mesiaca, v ktorom dosiahol vek 67 rokov, pričom sa nezohľadňuje, aká bude skutočná výška starobného dôchodku vyplácaného dotknutej osobe